

Link do produktu: <https://sklep.konserwatyzm.pl/namiestnik-krolestwa-polskiego-1815-1874-model-prawny-a-praktyka-ustrojowopolityczna-p-20.html>

Namiestnik Królestwa Polskiego 1815-1874. Model prawny a praktyka ustrojowopolityczna

Cena

26,90 zł

Opis produktu

Namiestnik Królestwa Polskiego 1815-1874

Model prawny a praktyka ustrojowopolityczna

Instytucja namiestnika Królestwa Polskiego była tworem dosyć unikatowym w ustroju Cesarstwa Rosyjskiego, ponieważ występowała jedynie, i to dosyć krótko, na Kaukazie. Wielkie Księstwo Finlandzkie posiadało swojego generał-gubernatora, którą to instytucję ustanowiono w Królestwie dopiero po śmierci ostatniego namiestnika, gen. Teodora Berga.

W Królestwie Polskim było pięciu namiestników: gen. Józef Zajączek, feldmarszałek Iwan Paskiewicz, ks. Michał Gorczakow, wielki książę Konstanty i gen. Teodor Berg, a także cztery osoby pełniące obowiązki namiestnika: dwa razy gen. Mikołaj Suchozanet, hr. Karol Lambert, gen. Aleksander Luders i gen. Teodor Berg. Jak dotąd, nie było monografii dot. tak podstawowej instytucji jak namiestnik. Nie jest to zbiór biografii poszczególnych namiestników, ale analiza modeli namiestnictwa obowiązujących w danym czasie w Królestwie.

Czy powołanie namiestnika Królestwa było konieczne, zważywszy, że królem polskim był panujący aktualnie cesarz rosyjski? Konstytucja Królestwa wyraźnie mówiła w art.5, że król na wypadek swojej nieobecności „mianuje namiestnika, który powinien mieszkać w Królestwie”. Można stwierdzić więc, że namiestnik był *alter ego* monarchy. Z polskiego punktu widzenia ważne było samo istnienie namiestnictwa, ponieważ świadczyło to o odrębności państwowej Królestwa.

Lech Mażewski, Namiestnik Królestwa Polskiego 1815-1874. Model prawny a praktyka ustrojowo polityczna, format B5, 216 stron, okładka miękka, ISBN 978-83-60748-76-3.